

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 11Co/128/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2614200349
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 04. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Fedor Benka
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2016:2614200349.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Fedora Benku a sudkýň JUDr. Silvie Hýbelovej a Mgr. Renáty Gavalcovej v právnej veci žalobcu: COMP-LET, s. r. o., so sídlom Letisko Senica, Hlboké č. 406, IČO: 36 218 022, zastúpený: JUDr. Vladimír Rybovič, advokát, Nám. Štefana Moysesu 4, Banská Bystrica, proti žalovaným: 1/ Tatra banka, a. s., so sídlom Hodžovo námestie 3, Bratislava, IČO: 00 686 930, 2/ Dražby reality PAMAŠA, s. r. o., so sídlom Kpt. J. Nálepku 3009/31, Levice, IČO: 36 706 655, zastúpený splnomocnenkyňou: Mgr. Mária Ághová, bytom Kpt. J. Nálepku 3009/31, Levice a 3/ KALE reality, s. r. o., so sídlom Révova 7, Bratislava, IČO: 44 010 079, zastúpený splnomocnencom: VRBA & PARTNERS, s. r. o., so sídlom Sliezska 9, Bratislava, o neplatnosť opakovanej dobrovoľnej dražby, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Senica zo dňa 27. augusta 2014, č.k. 6C/10/2014-257, takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa **p o t v r d z u j e**.

Žalovanému 1/ a 2/ náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

Žalobca je povinný zaplatiť žalovanému 3/ náhradu trov odvolacieho konania vo výške 378,45 eur titulom trov právneho zastúpenia, a to jeho splnomocnencovi do troch dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom napadnutým odvolaním súd prvého stupňa zamietol žalobu žalobcu, ktorou sa tento domáhal určenia neplatnosti opakovanej dražby konanej dňa 17.10.2013 o 10:00 hod. v zmysle oznámenia o dražbe č. A 29/2013, dražobníka Dražby reality PAMAŠA, s. r. o., uverejnenom v Notárskom centrálnom registri dražieb zo dňa 01.10.2013 pod spisovou značkou registra NCRdr č. 6280/2013, ktorej priebeh bol osvedčený neplatnou notárskou zápisnicou a dodatkom sp. zn. N 614/2013, Nz 36491/2013, NCRIs 37164/2013 zo dňa 17.10.2013, spísanou JUDr. Yvlin H?r?mp?liovou, notárkou so sídlom Na Bašte 1, Levice. O trovách konania súd prvého stupňa rozhodol tak, že žalovaným 1/ a 2/ náhradu trov konania nepriznal a žalobcovi uložil zaplatiť žalovanému 3/ náhradu trov konania v sume 661,82 eur, a to jeho splnomocnencovi do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

Svoje rozhodnutie súd právne odôvodnil použitím ust. § 7 ods. 2, § 10 ods. 1, § 11 ods. 4 a § 12 ods. 1 a 5 zákona č. 527/2002 Z.z. o dobrovoľných dražbách, ako aj ust. § 52 ods. 1 a 4 Občianskeho zákonníka, keď na základe vykonaného dokazovania dospel k záveru, že žaloba nebola dôvodná. Súd mal v konaní preukázané, že žalovaný 1 ako veriteľ so žalobcom ako dlžníkom uzatvorili zmluvu o splátkovom úvere č. 960/07, uzatvorená dňa 28.03.2007, na základe ktorej žalovaný 1/ poskytol žalobcovi úver vo výške 27.000.000 Sk (896.235,80 eur) spolu s úrokmi podľa zmluvy. Táto zmluva bola zabezpečená záložným právom žalovaného 1/ k nehnuteľnostiam, ktoré boli predmetom dražby,

príčom najvyššou hodnotou istiny na účely záložnej zmluvy bola stanovená suma 60.000.000 Sk (1.991.635,10 eur). Nakoľko žalobca svoj dlh nesplácal riadne a včas, pristúpil žalovaný 1/ k uspokojeniu svojej pohľadávky výkonom svojho záložného práva, a to dražbou predmetu zálohu prostredníctvom žalovaného 2/. Dražba podľa priložených listinných dôkazov prebehla úspešne, keď predmet dražby bol vydražený za cenu 290.000 eur, pričom o jej priebehu bola vykonaná notárska zápisnica N 614/2013, Nz 36491/2013 zo dňa 17.10.2013 na notárskom úrade notárky JUDr. Yvlin Hörömpölieovej so sídlom v Leviciach. Len v prípade, ak dôjde k porušeniu ustanovení zákona č. 527/2002 Z.z. môže osoba, ktorá tvrdí, že tým bola dotknutá na svojich právach, požiadať súd, aby určil neplatnosť dražby. Z tohto ustanovenia je teda jednoznačné, že určenia neplatnosti dražby sa môže domáhať len ten, kto bol porušením ustanovení zákona dotknutý na svojich právach. Súd uvádza, že žalobca žiadnym spôsobom nepreukázal, že by došlo k porušeniu ustanovení zákona č. 527/2002 Z. z. a že by prípadným porušením ustanovení tohto zákona bol dotknutý na svojich právach. Súd poukazuje na to, že dobrovoľná dražba bola vykonaná na návrh oprávnenej osoby s prihladením na ust. § 7 ods. 1 citovaného zákona, keď navrhovateľom dražby je aj osoba, ktorá vykonáva záložné právo t. j. záložný veriteľ, v tomto prípade žalovaný 1/. Čo sa týka námietky žalobcu ohľadom určenia všeobecnej ceny nehnuteľností znalcom, súd sa s názorom žalobcu nestotožnil. Hodnotu nehnuteľností určila znalecká organizácia Znalectvo s.r.o., riadne zapísaná v zozname znalcov, tlmočníkov a prekladateľov vedenom na Ministerstve spravodlivosti Slovenskej republiky, keď všeobecná hodnota predmetu dražby predstavovala sumu 443.000 eur. Žalobca v konaní namietal, že znalecký posudok na túto sumu je podhodnotený, nakoľko predstavuje len hodnotu 60 % skutočnej ceny nehnuteľností. Podľa názoru súdu dražobník - žalovaný 2/ riadne zabezpečil ohodnotenie predmetu dražby, nakoľko znalec, ako už bolo uvedené, je riadne zapísaný v zozname znalcov. Znalecký posudok bol doručený žalobcovi dňa 22.03.2013, pričom prvá dražba bola vykonaná dňa 11.06.2013. Žalobca proti posudku nepodal žiadne námietky a teda súhlasil s výškou ohodnotenia nehnuteľností. Pokiaľ žalobca do dňa konania prvého kola dražby nenamietal cenu nehnuteľností určenú znaleckým posudkom, nie je možné, aby sa domáhal neplatnosti dražby z dôvodu výšky ocenenia predmetu opakovanej dražby. Závisí od navrhovateľa dražby, akú výšku najnižšieho podania navrhne dražobníkovi, preto najnižšie podanie na dražbe nemožno viazať na výšku znaleckého posudku. Ak by aj nehnuteľnosti boli v znaleckom posudku vyššie ocenené, neznamenalo by to vydraženie predmetu dražby za cenu, ktorú si žalobca vymienil. Preto ani eventuálne nesprávne ohodnotenie súdnym znalcom nezakladá porušenie ustanovení zákona o dobrovoľných dražbách a nemôže spôsobiť neplatnosť dražby. Žalobca v konaní tiež tvrdil, že hodnota nehnuteľností bola vyššia, nakoľko starší znalecký posudok oceňoval nehnuteľnosti až na hodnotu 800.000 eur. Súd má však za to, že na tento argument žalobcu nemožno prihliadať, nakoľko je nemysliteľné, aby došlo k porovnávaniu hodnoty nehnuteľností podľa znaleckých posudkov v rôznych časových obdobiach. Okrem toho žalobca neuviedol a nepreukázal žiadne skutočnosti, na základe ktorých by bol znalecký posudok na predmet dražby zo dňa 18.03.2013 urobený v rozpore so zákonom a príslušnými vykonávacími predpismi. Vzhľadom na všetky skutočnosti k porušeniu zákona o dobrovoľných dražbách ohľadom ocenenia predmetných nehnuteľností tak vôbec nedošlo a súd nemal dôvod vykonať znalecké dokazovanie na porovnanie ceny, teda nevznikol dôvod na vypracovanie nového znaleckého posudku. Žalobca v konaní tiež tvrdil, že došlo k porušeniu § 11 ods. 1 zákona o dobrovoľných dražbách, nakoľko dražobník určil ako miesto konania obec Levice, čím obmedzil účasť na dražbe. Podľa § 11 ods. 1 zákona o dobrovoľných dražbách, miesto, dátum a čas začatia dražby musia byť určené dražobníkom po dohode s navrhovateľom dražby tak, aby nebola obmedzená možnosť účasti na dražbe. Súd má v tomto prípade za to, že dražobník nijakým spôsobom neobmedzil účasť iných osôb na dražbe. Z dikcie zákona jednoznačne vyplýva, že miesto, dátum a čas dražby majú byť určené bez obmedzenia účasti iných osôb na dražbe. Zákon však neviaže takéto určenie na obec, okres alebo inak určený obvod, v ktorom sa nehnuteľnosť nachádza. Predmetné ustanovenie treba vykladať tak, aby všetkým potenciálnym záujemcom v rámci celého územia Slovenskej republiky bola umožnená účasť na dražbe. Mesto Levice vzhľadom na jeho polohu, infraštruktúru, počet obyvateľov a dostupnosť služieb takúto účasť umožňuje, a to pre záujemcov zo všetkých oblastí Slovenskej republiky. Čo sa týka námietok žalobcu ohľadom doručovania oznámení o dražbe a nedodržania lehoty 15 dní v zmysle § 11 ods. 4 zákona o dražbách, bolo na žalobcovi, aby súdu preukázal porušenie príslušných zákonných ustanovení. Žalobca svoje tvrdenia uvedené v návrhu nepodporil žiadnym dôkazným materiálom a vzhľadom na charakter sporového konania, kde sa uplatňuje prejednávací zásada, tieto súd považoval za irelevantné. Tvrdenia žalobcu, že vyššie uvedená zmluva o splátkovom úvere a zmluva o záložnom práve sú neplatné, súd považoval za nedôvodné. Žalobca vo svojom návrhu uvádza, že ustanovenia týchto zmlúv spôsobujú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán, čo spôsobuje ich absolútnu neplatnosť. Táto právna argumentácia je však koncipovaná všeobecne a chýba jej akákoľvek spojitost'

s týmto prípadom, keď žalobca vôbec neuviedol, ktoré ustanovenia zmlúv považuje za neplatné, iba namietal neplatnosť. Podľa § 52 ods. 4 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľom je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti. Predmetné zmluvy sú zmluvy uzatvorené medzi právnickými osobami, teda žalobca pri uzatváraní zmluvy vystupoval ako podnikateľ, nie ako spotrebiteľ. V zmysle toho nie je možné na daný záväzkový vzťah aplikovať ustanovenia o spotrebiteľskom práve. Žalobca neunesol dôkazné bremeno a jeho argumenty ohľadom spotrebiteľných zmlúv uvedené v návrhu sú vecne nesprávne. Tiež omyl v oznámení o výsledku dražby zjavne vzniknutý kopírovaním oznámenia o výsledku prvej dražby, ktorý bol obratom opravený, nezakladá žiadne právne skutočnosti, ktoré by mali význam pri rozhodnutí o veci samej. Notárska zápisnica nebola namietaná. Vzhľadom na uvedené súd nemal preukázané porušenie ustanovení zákona o dobrovoľných dražbách a návrh zamietol. O náhrade trov konania účastníkov súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p. a žalovanému 3/, ktorý bol v konaní úspešný, priznal náhradu trov konania v sume 661,82 eur. Právnomu zástupcovi žalovaného 3/ súd priznal odmenu v zmysle vyhlášky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb, za 4 úkony právnej služby po 61,85 eur (prevzatie a príprava zastúpenia, účasť na pojednávaní v dňoch 16.04.2014, 18.06.2014, 27.08.2014,) t.j. 247,40 eur, ďalej režijný paušál za 4 úkony právnej služby po 8,04 eur, t.j. 32,16 eur. Spolu odmena a režijný paušál 279,56 eur + 20 % DPH, t.j. 335,47 eur. Cestovnú náhradu podľa zákona č. 283/2002 Z.z. o cestovných náhradách za 3 pracovné cesty na trase Bratislava - Senica a späť, a to za pracovnú cestu zo dňa 16.04.2014 za spotrebu PHM v sume 60,38 eur (180 km x 7,2 l/100 km x 1.341 eur/l) + (180 km x náhrada 0,183 eur/km), za pracovnú cestu zo dňa 18.06.2014 za spotrebu PHM v sume 60,70 eur (180 km x 7,2 l/100 km x 1.361 eur/l) + (180 km x náhrada 0,183 eur/km), za pracovnú cestu zo dňa 27.08.2014 za spotrebu PHM v sume 60,55 eur (180 km x 7,2 l/100 km x 1,352 eur/l). Cestovné spolu 181,63 eur a tiež náhradu za stratu času za pracovné cesty Bratislava - Senica a späť v dňoch 16.04.2014, 18.06.2014, 27.08.2014, a to za 9 polhodín cesty (1 polhodina x 13,40 eur), t.j. 144,72 eur vrátane DPH. Spolu trovy právneho zastúpenia žalovaného 3/ v sume 661,82 eur. Žalovaným 1/ a 2/ súd náhradu trov konania nepriznal, nakoľko žalovaný 1/ si trovy konania neuplatnil vôbec a žalovaný 2/ si ich v stanovenej lehote nevyčísli, preto súd v konečnom rozhodnutí v súlade s § 151 ods. 2 O.s.p. mu trovy konania nepriznal.

Proti rozsudku súdu prvého stupňa podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca, ktorý navrhol napadnutý rozsudok zrušiť a vec vrátiť súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. Odvolanie odôvodnil tým, že v konaní došlo k odňatiu jeho možnosti konať pred súdom, namietol, že súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy a napadnutý rozsudok vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Namietol, že prvostupňový súd nesprávne právne posúdil jeho námietky týkajúce sa ohodnotenia nehnuteľností, ktoré boli predmetom dražby, znaleckou organizáciou Znalectvo, s. r. o., ktorá určila všeobecnú hodnotu nehnuteľností na sumu 443.000 eur. Uviedol, že uvedená cena nehnuteľností určená znaleckým posudkom č. 9/2013 nezodpovedá skutočnej hodnote nehnuteľností, ale jedná sa o nesprávne, značne podhodnotené ocenenie nehnuteľností, na preukázanie tejto skutočnosti v konaní predložil znalecký posudok č. 74/2012 zo dňa 28.09.2012 vypracovaný Ing. Ivanou Zemkovou, znalkyňou v odbore stavebníctvo, odvetvie odhad nehnuteľností, ktorým bola určená všeobecná hodnota predmetných nehnuteľností v sume 1.120.000 eur. Súd prvého stupňa podľa jeho názoru pochybil, keď na predložený znalecký posudok neprihliadal. Podľa jeho názoru neobstojí v danom prípade použitie ust. § 12 ods. 5 zákona č. 527/2002 Z.z. o dobrovoľných dražbách, ktoré ustanovuje vlastníčkovi predmetu dražby lehotu na vznesenie námietok proti ohodnoteniu predmetu dražby a na prípadnú žiadosť o vyhotovenie znaleckého posudku iným znalcom, a to v trvaní desiatich pracovných dní od doručenia znaleckého posudku dražobníkom, nakoľko uvedené ustanovenie ešte nebolo v čase konania dražby v platnosti a vznesenie námietok proti znaleckému posudku nebolo obmedzené lehotou. Zdôraznil, že ocenenie nehnuteľností je otázkou, ktoré posúdenie si vyžaduje odborné znalosti a súdu neprináleží posudzovať všeobecnú hodnotu nehnuteľností. Nevykonanie dôkazov ním navrhovaných, ktoré by mohli mať podstatný vplyv na posúdenie skutkového stavu, malo za následok jeho znevýhodnenie v súdnom konaní, v rozpore so zásadou rovnosti zbraní. Porušenie tejto zásady je podľa ustálenej judikatúry považované za odňatie možnosti konať pred súdom. Ďalej sa podľa jeho názoru prvostupňový súd dostatočne nevysporiadal s jeho námietkou týkajúcou sa porušenia § 11 ods. 1 zákona o dobrovoľných dražbách, keď miesto konania dražby bolo určené v rozpore s týmto ustanovením, nakoľko dražba sa uskutočnila v meste Levice vzdialenom 152 km od miesta, kde sa nehnuteľnosti nachádzajú. K vyriešeniu otázky, či miesto konania dražby ovplyvnilo, respektíve znemožnilo účasť záujemcov na dražbe, navrhol vykonať dokazovanie výsluchom svedka J. S., ktorý podľa vedomostí žalobcu mal záujem o nehnuteľnosti, ktoré boli predmetom dražby.

Taktiež namietal nedodržanie zákonných ustanovení o zverejnení oznámenia o dražbe, nakoľko zákon stanovuje dražobníkovi povinnosť najmenej 15 dní pred konaním dražby zverejniť oznámenie o dražbe alebo oznámenie o opakovanej dražbe na úradnej tabuli obce, na ktorej území sa predmet dražby nachádza a v rovnakej lehote zverejniť oznámenie o dražbe aj v periodickej tlači s pôsobnosťou minimálne pre obec, na ktorej území sa predmet dražby nachádza, umiestniť na predmet dražby najmenej 15 dní pred konaním dražby označenie o dražbe a zároveň v tejto lehote na viditeľné miesto na predmet dražby umiestniť oznámenie o dražbe alebo oznámenie o opakovanej dražbe. On spochybňoval splnenie týchto povinností dražobníkom, pričom nemal vedomosť o tom, že by bolo oznámenie o dražbe zverejnené na úradnej tabuli obce ani v periodickej tlači po zákonom stanovenú lehotu. Taktiež trval na tom, že označenie dražby na nehnuteľnostiach nebolo vykonané v súlade so zákonom, keď toto označenie netrvalo počas pätnástich dní pred konaním dražby a nebol označený celý objekt vrátane pozemkov tak, aby bolo z označenia zrejmé, čo je predmetom dražby. Podľa jeho názoru žalovaní 1/ až 3/ nepreukázali splnenie týchto povinností. Vychádzajú z listov adresovaných obci Hlboké a obci Šajdíkove Humence predložených žalovaným 2/ a dátumu uvedeného na týchto listoch, mohli byť tieto listy s oznámením o dražbe podané na poštovú prepravu najskôr dňa 01.10.2013 a možno predpokladať, že oznámenie o opakovanej dražbe bolo obciam doručené najskôr dňom 03.10.2013 a najskôr týmto dňom mohlo byť zverejnenie oznámenia o dražbe aj vykonané. Keďže dražba sa konala dňa 17.10.2013, nemohla byť dodržaná lehota zverejnenia oznámenia o opakovanej dražbe 15 dní pred konaním dražby podľa § 11 ods. 4 zákona o dobrovoľných dražbách. Súd prvého stupňa sa v odôvodnení napadnutého rozsudku ani nezmieňuje o zistenom skutkovom stave, teda či, kedy a po akú dlhú dobu bolo oznámenie o opakovanej dražbe zverejnené na úradnej tabuli obce, na predmete dražby a v periodickej tlači, ani o tom, o akú tlač sa malo jednať. Rozhodnutie súdu je z tohto dôvodu nepreskúmateľné, pretože sa nevysporiadal s podstatnými námietkami neplatnosti dražby týkajúcimi sa nedodržanie zákonných požiadaviek na zverejnenie dražby. Podľa názoru žalobcu súd prvého stupňa v odôvodnení rozsudku nedáva dostatočne vyčerpávajúco a presvedčivo odpoveď na jeho námietky podstatné pre posúdenie platnosti, či neplatnosti vykonanej dražby.

K odvolaniu žalobcu sa písomne vyjadril žalovaný 1/, ktorý navrhol napadnutý rozsudok z dôvodu jeho vecnej správnosti potvrdiť. Odvolanie žalobcu považoval za účelové, neopodstatnené a absurdné, vrátane dôvodov v podaniach žaloby, odvolania a zotrval na svojich predchádzajúcich vyjadreniach. K tvrdeniam žalobcu o tom, že súd nesprávne právne posúdil jeho námietky týkajúce sa ohodnotenia nehnuteľností, ktoré boli predmetom dražby, uviedol, že tieto považuje za účelové, neodôvodnené a v rozpore so zákonom o dobrovoľných dražbách. Žalobca počas celého súdneho konania podľa jeho názoru nepochopil, že podľa § 21 ods. 1 zákona č. 527/2002 Z.z. sa môže domáhať neplatnosti dražby iba v prípade, ak boli porušené ustanovenia zákona o dobrovoľných dražbách. Poukázal na to, že podľa § 12 ods. 1 zákona o dobrovoľných dražbách je dražobník povinný, ak ide o nehnuteľnosť, len zabezpečiť ohodnotenie predmetu dražby podľa ceny obvyklej v mieste a čase konania dražby znaleckým posudkom, nakoľko dražobník nie je osobou odborne spôsobilou a zákonom aprobovanou k tomu, aby sám vykonal ohodnotenie ceny nehnuteľnosti alebo aby prehodnocoval správnosť ohodnotenia znalca. Porušenie povinností znalcom pri vypracovávaní znaleckého posudku pre účely ohodnotenia predmetu dražby nie je však porušením ust. zákona o dobrovoľných dražbách, a teda ani dôvodom pre vyhlásenie neplatnosti dražby. Podľa jeho názoru sa prvostupňový súd vysporiadal i s námietkou porušenia ust. § 11 ods. 1 zákona o dobrovoľných dražbách, keď mal za to, že miesto konania dražby bolo určené v súlade s predmetným ustanovením tak, aby sa jej mohol zúčastniť každý potenciálny záujemca o predmet dražby, dražba sa konala v Leviciach, v sídle najväčšieho okresu na Slovensku, v meste sídla dražobnej spoločnosti, v okresnom meste, do ktorého je možné dostať sa vlakom, autom, autobusom z celého Slovenska. Súčasne poukázal na to, že v danom prípade bolo predmetom dražby letisko, teda išlo o špecifický predmet dražby, o ktorý má záujem len úzky okruh ľudí.

K odvolaniu žalobcu sa písomne vyjadril žalovaný 2/, ktorý navrhol napadnutý rozsudok z dôvodu jeho vecnej správnosti potvrdiť. Uviedol, že žalobcovi znalecký posudok doručil, tento bol s cenou oboznámený v súlade so zákonom o dobrovoľných dražbách, tento nevzniesol žiadne námietky ohľadom ceny predmetu dražby ani pred otvorením prvej dražby a ani pred otvorením opakovanej dražby. Žalobca prevzal znalecký posudok dňa 22.05.2013 a dražba sa konala dňa 17.10.2013. Uviedol, že žalobca v odvolacom konaní neuviedol žiadne nové skutočnosti alebo dôkazy, ktoré objektívne nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvého stupňa, a ktoré by spĺňali procesné podmienky uvedené v ust. § 205a O.s.p. na to, aby mohli byť relevantným odvolacím dôvodom.

K odvolaniu žalobcu sa písomne vyjadril žalovaný 3/, ktorý navrhol napadnutý rozsudok z dôvodu jeho vecnej správnosti potvrdiť a priznať mu náhradu trov odvolacieho konania. Účelovosť konania videl žalovaný 3/ najmä v tom, že žalobca až teraz pri vynesení rozsudku a bezprostredne pred rozhodnutím vo veci namieta výšku ocenenia dražených nehnuteľností a samotný znalecký posudok, hoci tento znalecký posudok bol vypracovaný 18.03.2013 a žalobcovi zaslaný ešte v čase pred konaním prvého kola dražby, čiže s odstupom vyše jedného roka. Podľa jeho názoru vypracovanie znaleckého posudku a stanovenie všeobecnej hodnoty predmetu dražby nemôže spôsobovať neplatnosť dražby ako takej, a teda byť na škodu vydražiteľa, ktorý predmet dražby riadne vydražil a dôveroval oceneniu predmetu dražby, rovnako nemôže byť na ujmu dražobníka, ktorý vykonáva dražbu na základe uvedeného ocenenia v dobrej viere o fundovanosti odborníka. Čo sa týka miesta konania dražby mal za to, že toto miesto bolo vzhľadom na typ dražených nehnuteľností zvolené správne, pričom pokiaľ má niekto záujem o letisko, do miesta konania dražby tohto typu nehnuteľností sa dostaví. V danom prípade bolo potrebné prihliadať na špecifický druh vydražených nehnuteľností - letisko a v neposlednom rade na trhovú dopyt. Konanie žalobcu považoval za konanie v hrubom rozpore s dobrými mravmi a v príčinnej súvislosti s ktorým mu vzniká škoda.

Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O.s.p.) po zistení, že odvolanie podala včas oprávnená osoba - účastník konania (§ 201 a § 204 ods. 1 O.s.p.) proti rozhodnutiu, proti ktorému je tento opravný prostriedok prípustný (§ 201 a § 202 O.s.p.), na nariadenom odvolacom pojednávaní (§ 214 ods. 1 O.s.p.) preskúmal napadnutý rozsudok, ako aj konanie mu predchádzajúce v medziach daných rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 212 ods. 1 O.s.p.) a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné, pretože napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa je vecne správny.

Predmetom konania vedeného na súde prvého stupňa pod sp. zn. 6C/10/2014 je určenie neplatnosti opakovanej dražby konanej dňa 17.10.2013 o 10:00 hod. v zmysle oznámenia o dražbe č. A 29/2013, dražobníka Dražby reality PAMAŠA, s. r. o., uverejnenom v Notárskom centrálnom registri dražieb zo dňa 01.10.2013 pod spisovou značkou registra NCRdr č. 6280/2013, ktorej priebeh bol osvedčený neplatnou notárskou zápisnicou a dodatkom sp. zn. N 614/2013, Nz 36491/2013, NCRIs 37164/2013 zo dňa 17.10.2013, spísanou JUDr. Yvlin H?r?mp?liovou, notárkou so sídlom Na Bašte 1, Levice.

Predmetom odvolacieho konania je preskúmanie správnosti postupu a rozsudku súdu prvého stupňa, ktorým bola žalobca zamietnutá a bolo rozhodnuté o trovách konania.

Odvolateľ odvolanie odôvodnil tým, že postupom súdu mu bola odňatá možnosť konať pred súdom (§ 205 ods. 2 písm. a/ O.s.p. v spojení s § 221 ods. 1 písm. f/ O.s.p.), a to tým, že súd prvého stupňa nevykonal ním navrhované dôkazy a odôvodnenie napadnutého rozsudku je nepreskúmateľné pre nedostatok dôvodov. Ďalej odvolateľ odvolanie odôvodnil neúplným zistením skutkového stavu veci (§ 205 ods. 2 písm. c/), ako aj nesprávnym právnym posúdením veci (§ 205 ods. 2 písm. f/ O.s.p.).

K namietanému odňatiu možnosti konať pred súdom, ku ktorému malo dôjsť tým, že súd prvého stupňa nevykonal žalobcom navrhované dôkazy, odvolací súd uvádza, že podľa ustálenej judikatúry nevykonanie účastníkom navrhnutého dôkazu nemožno zásadne považovať za odňatie možnosti konať pred súdom. Účastníci sú totiž povinní označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení, pričom za dôkaz môžu slúžiť všetky prostriedky, ktorými možno zistiť stav veci, najmä výsluch svedkov, znalecký posudok, správy a vyjadrenie orgánov a právnických osôb, listiny, obhliadka a výsluch účastníkov (§ 120 a § 125 O.s.p.). O tom, ktoré z navrhnutých dôkazov (ale aj tých, ktoré navrhnuté neboli) budú vykonané, rozhoduje však súd. Z uvedeného je zrejmé, že Občiansky súdny poriadok účastníkovi konania priznáva právo vykonanie určitého dôkazu navrhnuť. Toto procesné oprávnenie odvolateľ v danej veci využil, nebolo mu teda odňaté. Rozhodnutie o tom, či navrhnutý dôkaz bude vykonaný, sa ponecháva na súd. Súd prvého stupňa preto svojim postupom odvolateľa nevyhlásil z realizácie žiadneho procesného práva, ktoré mu Občiansky súdny poriadok priznáva (rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 6 Cdo 134/2010).

K namietanej nepreskúmateľnosti odôvodnenia napadnutého rozsudku odvolací súd poukazuje na to, že podľa § 157 ods. 2 O.s.p. v odôvodnení rozsudku a v zmysle § 167 ods. 2 O.s.p. primerane i uznesenia, súd uvedie, čoho sa navrhovateľ (žalobca) domáhal a z akých dôvodov, ako sa vo veci vyjadril odporca (žalovaný), prípadne iný účastník konania. Stručne, jasne a výstižne vysvetlí, ktoré skutočnosti považuje za preukázané, a ktoré nie, z ktorých dôkazov vychádzal a akými úvahami sa pri hodnotení

dôkazov riadil, prečo nevykonal ďalšie navrhnuté dôkazy a ako vec právne posúdil. Súd dbá na to, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé.

Rozhodnutie súdu ako orgánu verejnej moci nemusí byť totožné s očakávaniami a predstavami účastníka konania, ale z hľadiska odôvodnenia musí spĺňať parametre (limity) zákonného rozhodnutia v zmysle citovaného § 157 ods. 2 O.s.p. a účastníkovi konania musia dať odpoveď na podstatné zásadné otázky a námietky spochybňujúce závery namietaného rozhodnutia v závažných, samotné rozhodnutie ovplyvňujúcich súvislostiach.

Právo účastníka a povinnosť súdu na náležité odôvodnenie súdneho rozhodnutia vyplýva z potreby transparentnosti služby spravodlivosti, ktorá je esenciálnou náležitosťou každého rozhodnutia. Citované zákonné ustanovenie sa totiž chápe aj z hľadiska práv účastníka na súdnu ochranu podľa článku 46 ods. 1 Ústavy SR, ktorého imanentnou súčasťou je aj právo na súdne konania spĺňajúce garancie spravodlivosti a toto ustanovenie treba vykladať a uplatňovať aj s ohľadom na príslušnú judikatúru európskeho súdu pre ľudské práva (ďalej len ESLP, porovnaj napr. rozsudok *Garciaruiz v Španielsko* z 21.01.1999) tak, že rozhodnutie súdu musí uviesť presvedčivé a dostatočné dôvody, na základe ktorých je založené, rozsah tejto povinnosti sa môže meniť podľa povahy rozhodnutia a musí sa posúdiť vo svetle okolností každej veci. Judikatúra ESLP teda nevyžaduje, aby na každý argument účastníka bola daná odpoveď v odôvodnení rozhodnutia, ak však ide o argument, ktorý je pre rozhodnutie rozhodujúci, vyžaduje sa špecifická odpoveď práve na tento argument (*Georiadis c. Grécko* z 29.05.1997, *Higgins c. Francúzsko* z 19.02.1998). Ústavný súd Slovenskej republiky opakovane vyslovil, že súčasťou obsahu základného práva na spravodlivé konanie podľa článku 45 ods. 1 ústavy a článku 36 ods. 1 Listiny je aj právo účastníka konania na také odôvodnenie súdneho rozhodnutia, ktoré jasne a zrozumiteľne dáva odpovede na všetky právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s predmetom súdnej ochrany, t.j. s uplatnením nárokov a obranou proti takémuto uplatneniu. Ústavný súd vo svojom uznesení z 23. júna 2004 sp. zn. III. ÚS 209/04 vyslovil, že „súčasťou obsahu základného práva na spravodlivé konanie podľa článku 46 ods. 1 Ústavy SR a článku 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd je aj právo účastníka konania na také odôvodnenie súdneho rozhodnutia, ktoré jasne a zrozumiteľne dáva odpovede na všetky právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s predmetom súdnej ochrany, t.j. s uplatnením nárokov a obranou proti takémuto uplatneniu. Všeobecný súd však nemusí dať odpovede na všetky otázky nastolené účastníkmi konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia.“ Účelom odôvodnenia rozhodnutia predovšetkým je preukázať správnosť rozhodnutia a odôvodnenie súčasne musí byť i prostriedkom kontroly správnosti postupu súdu pri vydávaní rozhodnutia - musí byť teda preskúmateľné.

Porovnajúc všeobecné a konkrétne odôvodnenie rozsudku prvostupňového súdu s vyššie citovaným ustanovením § 157 ods. 2 O.s.p. a jeho uvedeným výkladom dospel odvolací súd k záveru, že prvostupňový súd sa danými kritériami riadil, v dôsledku čoho je námietka odvolateľa týkajúca sa nepreskúmateľnosti rozhodnutia nedôvodná.

Odvolací súd po preskúmaní napadnutého rozsudku, ako aj celého obsahu spisového materiálu dospel k záveru, že súd prvého stupňa zistil skutkový stav v rozsahu potrebnom pre vyhlásenie rozsudku a na základe vykonaných dôkazov dospel k správny skutkovým zisteniam.

Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje so skutkovými zisteniami a právnymi závermi súdu prvého stupňa obsiahnutými v odôvodnení napadnutého rozsudku a v podrobnostiach na ne odkazuje (§ 219 ods. 2 O.s.p.).

Podľa § 21 ods. 2 zákona č. 527/2002 Z.z. o dobrovoľných dražbách, v prípade, ak boli porušené ustanovenia tohto zákona, môže osoba, ktorá tvrdí, že tým bola dotknutá na svojich právach, požiadať súd, aby určil neplatnosť dražby.

Podľa § 120 ods. 1 O.s.p., účastníci sú povinní označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení. Súd rozhodne, ktoré z označených dôkazov vykoná. Súd môže výnimočne vykonať aj iné dôkazy, ako navrhujú účastníci, ak je ich vykonanie nevyhnutné pre rozhodnutie vo veci.

Účastníci konania majú procesnú dôkaznú povinnosť, t.j. povinnosť uviesť dôkaz na preukázanie tvrdených skutočností. Procesný dôsledok spojený s dôkaznou povinnosťou môže mať za následok neunesenie dôkazného bremena. Niekedy môže byť sporné, ktorý z účastníkov má dôkazné bremeno. Zásadne však nemožno uložiť dôkazné bremeno na preukázanie tvrdenia, ktoré urobila druhá strana. Účastník, ktorý neoznačil dôkazy potrebné na preukázanie svojich tvrdení, nesie za predpokladu, že ním tvrdená skutočnosť nebola inak preukázaná, nepriaznivé následky v podobe takého rozhodnutia súdu, ktoré bude vychádzať zo skutkového stavu zisteného na základe ostatných vykonaných dôkazov. Rovnaké následky postihnú i toho účastníka, ktorý síce navrhol dôkazy na preukázanie pravdivosti svojich tvrdení, ale hodnotenie vykonaných dôkazov súdom vyznelo tak, že dokazovanie nepotvrdilo pravdivosť skutkových tvrdení účastníka. Dôsledkom toho, že tvrdenie účastníka nie je preukázané ani na základe navrhnutých dôkazov, ani na základe dôkazov, ktoré súd vykonal bez návrhu, je pre účastníka nepriaznivé rozhodnutie.

Odvolací súd sa stotožňuje so záverom súdu prvého stupňa, že žalobca žiadnym spôsobom nepreukázal, že by došlo k porušeniu ustanovení zákona č. 527/2002 Z.z. a že by prípadným porušením ustanovení tohto zákona bol dotknutý na svojich právach.

K žalobcom namietanému ohodnoteniu predmetu dražby odvolací súd udáva, že dražobník v súlade s ust. § 12 ods. 1 zákona o dobrovoľných dražbách zaistil ohodnotenie predmetu dražby podľa ceny obvyklej v mieste a čase konania dražby, znalecký posudok bol žalobcovi doručený s dostatočným predstihom pred konaním dražby, tento voči nemu nič nenamietal a námietky začal uplatňovať až v rámci konania o určenie neplatnosti opakovanej dražby. Odvolací súd poukazuje na to, že i v prípade zistenia, že cena predmetu dražby bola určená nesprávne, táto skutočnosť by nemala za následok neplatnosť dražby, ktorý záver vyplýva i z rozhodnutia Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3 Cdo 233/2010 zo dňa 03.10.2013.

Odvolací súd sa stotožňuje i so záverom súdu prvého stupňa, že miesto, dátum a čas začatia dražby boli určené v súlade s ust. § 11 ods. 1 zákona o dobrovoľných dražbách tak, aby nebola obmedzená možnosť v účasti na dražbe, pričom tento svoj záver prvostupňový súd vyčerpávajúcym spôsobom odôvodnil, keď bolo potrebné prihliadnuť v prvom rade k špecifickému charakteru predmetu dražby, ktorým bolo letisko. Dražba sa konala v okresnom meste Levice vzdialenom cca 152 km od miesta, kde sa predmet dražby nachádza, pričom do tohto mesta je možné sa dostať vlakom, autom, prípadne autobusom z územia celého Slovenska, pričom išlo o špecifický predmet dražby, o ktorý má záujem len úzky okruh ľudí, a preto miesto konania dražby nemalo žiaden vplyv na účasť potenciálnych záujemcov na dražbe.

Správnym bol tiež záver súdu prvého stupňa o neunesení dôkazného bremena zo strany žalobcu ohľadne preukázania nedodržania ustanovenia § 11 ods. 4 zákona o dobrovoľných dražbách, keď žalobca v tomto smere žiadne dôkazy vykonať nenavrhol, čo vyplýva z obsahu spisového materiálu a pokiaľ žalobca tvrdil, že sa tak malo stať na pojednávaní konanom pred súdom prvého stupňa dňa 27.08.2014, tak táto skutočnosť nevyplýva z obsahu zápisnice o pojednávaní, keď na tomto pojednávaní žalobca navrhol vykonať dokazovanie kontrolným znaleckým posudkom, výsluchom znalca, výsluchom svedka J. S., ktorého výpoveďou malo byť preukázané, či ho miesto, kde sa konala dražba, malo ovplyvniť do takej miery, že sa nezúčastnil dražby, dopyt na Notársku komoru za účelom zistenia, akým spôsobom boli oznámené výsledky dražby a taktiež výsluch notárky, ktoré návrhy na vykonanie dokazovania boli zamietnuté. Ohľadne preukázania tvrdení o porušení ust. § 11 ods. 4 zákona o dobrovoľných dražbách právny zástupca žalobcu uviedol, že nemá žiadne dôkazy.

Žalobca až v rámci odvolacieho konania, a to až po uplynutí odvolacej lehoty doložil listinný dôkaz, ktorým sa snažil preukázať, že oznámenie o opakovanej dobrovoľnej dražbe bolo na úradnej tabuli obce Šajdíkovce Humence vyvesené dňa 03.10.2013 a zvesené dňa 19.11.2013, a teda nebola dodržaná 15 dňová lehota vyplývajúca z ust. § 11 ods. 4 zákona o dobrovoľných dražbách, pričom tento dôkaz nemohol doložiť skôr, nakoľko o jeho existencii nemal informácie, nevedel, že obce si takéto údaje archivujú a tento dôkaz mal zabezpečiť náhodou žalobca až po vyhlásení rozsudku súdu prvého stupňa.

Žalovaní 1/ až 3/ navrhli, aby odvolací súd na uvedenú skutočnosť a dôkaz neprihliadal s prihliadnutím na ust. § 205a ods. 1 O.s.p..

Podľa § 205a ods. 1 O.s.p., skutočnosti alebo dôkazy, ktoré neboli uplatnené pred súdom prvého stupňa, sú pri odvolaní proti rozsudku alebo uzneseniu vo veci samej odvolacím dôvodom len vtedy, ak a) sa týkajú podmienok konania, vecnej príslušnosti súdu, vylúčenia sudcu (prísediaceho) alebo obsadenia súdu, b) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej, c) odvolateľ nebol riadne poučený podľa § 120 ods. 4 a d) ich účastník konania bez svojej viny nemohol označiť alebo predložiť do rozhodnutia súdu prvého stupňa.

Z citovaného ustanovenia je zjavné, že zákon pripúšťa skutočnosti alebo dôkazy v odvolacom konaní, v ktorom sa napáda rozhodnutie vynesené v sporovom prvostupňovom konaní, iba v obmedzenom rozsahu. Účastník zásadne nemôže uplatniť v odvolacom konaní tie dôkazy a skutočnosti, ktoré mohol uplatniť, ale neurobil tak v základnom konaní pred súdom prvého stupňa. Tieto dôkazy a skutočnosti nemôže vziať do úvahy ani odvolací súd.

Podľa názoru odvolacieho súdu v danom prípade bol žalobca riadne poučený podľa § 120 ods. 4 O.s.p., ním predložené skutočnosti a dôkazy sa netýkajú podmienok konania, vecnej príslušnosti súdu, vylúčenia sudcu (prísediaceho) alebo obsadenia súdu a nemá byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej. Žalobca uvedené skutočnosti a dôkazy mohol označiť a predložiť do rozhodnutia súdu prvého stupňa, pričom ho nemôže ospravedlňovať jeho pasivita a navyiac, keď tento bol zastúpený advokátom. Zo strany žalobcu pritom stačilo navrhnúť vykonanie dôkazu týmto spôsobom, napríklad dopytom na dotknuté obce, keď jeho zaťažovalo dôkazné bremeno preukázania ním namietaných ustanovení zákona o dobrovoľných dražbách.

S prihliadnutím na uvedené odvolací súd na žalobcom oznámené skutočnosti v odvolacom konaní a dôkaz ním predložený nemohol prihliadnuť.

Z vyššie uvedených dôvodov odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa podľa § 219 ods. 1 O.s.p. z dôvodu vecnej správnosti potvrdil, keď prvostupňový súd správne podľa § 142 ods. 1 O.s.p. rozhodol i o trovách konania a v konaní úspešným žalovaným 1/ a 2/ náhradu trov konania nepriznal, pretože títo na jej priznanie návrh nepodali a v konaní úspešnému žalovanému 3/ náhradu trov konania titulom trov právneho zastúpenia v zmysle jej vyčíslenia priznal.

O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 142 ods. 1 O.s.p. a v odvolacom konaní úspešným žalovaným 1/ a 2/ náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, pretože títo na jej priznanie návrh nepodali a žalovanému 3/ priznal náhradu trov odvolacieho konania vo výške 378,45 eur titulom trov právneho zastúpenia s nasledujúcou špecifikáciou: 1 úkon právnej služby (vyjadrenie k odvolaniu) vo výške 61,85 eur, 1 úkon právnej služby (vyjadrenie k doplneniu odvolania zo dňa 22.1.2015) vo výške 64,53 , 1 úkon právnej služby (vyjadrenie zo dňa 16.3.2015) vo výške 64,53 eur, 1 úkon právnej služby (účasť na odvolacom pojednávaní dňa 30.3.2016) vo výške 66 eur, 1 úkon právnej služby (účasť na vyhlásení rozsudku dňa 20.4.2016) vo výške 16,50 eur), 1krát režijný paušál vo výške 8,04 eur, 2krát režijný paušál vo výške 8,39 eur, 2krát režijný paušál vo výške 8,58 eur a DPH. Podľa § 149 ods. 1 O.s.p. odvolací súd žalobcovi uložil priznanú náhradu trov zaplatiť splnomocnencovi žalovaného 3/.

Senát krajského súdu uvedený rozsudok prijal pomerom hlasov 3:0, teda jednohlasne.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.